

Důstojné Odcházení

Co si představíte pod pojmem Hospic?

Pro většinu lidí to nejspíš nebude nic pozitivního. Vždyť umírání, to je odcházení a odchody nejsou v oblibě u nikoho z nás. V současné společnosti je odchod člověka tabu. Nemluví se o tom. Nechceme zmiňovat věci a situace, které nás bolí - hluboce a hlavně dlouho.

Ale co když se na to všechno koukáme ze špatného úhlu? Za prvé, je dobré si uvědomit, že lidé, kteří prožívají poslední etapu života jsou stále LIDÉ. Každý život je něco jako knížka. Vlastně životopis. Začíná první kapitolou, ve které jsme na úplném počátku všeho. Jak se rozečteme, poznáváme, jakým stylem je příběh napsán a o čem vlastně je. Někdo bude cestovat, druhý se zamiluje, vybuduje kariéru nebo založí rodinu. Záleží na každém z nás, jak se náš osobní životní příběh bude vyvíjet. A pak to přijde - kapitola poslední.

Velké finále, které se píše třeba Hospici. Nejen že se tu píše několik posledních stránek příběhu, ale člověk má prostor a čas na to, přečíst celou svou knihu znovu a od začátku. Doktoři nehledají za každou cenu protilék a pacienti již nepodstupují naročné léčby. V tomto bodě již byly všechny otázky zodpovězeny.

Nikdo se tu nevzdává, naopak. Začíná zde boj, ve kterém se smiřujeme s odchodem, a ve kterém se hledá duševní klid. Faktem je, že to můžeme nazývat opravdovým hrdinstvím. Chceme, aby si lidé řekli; „To byla ale skvělá knížka, celé bych si to dal/a ještě jednou.“

Cílem je, aby to symbolické odcházení obsahovalo hlavně

důstojnost a co nejméně bolesti. Všemmu napomáhá i to, že v Hospici panuje pozitivní nálada a velká spokojenost pacientů. Rodinné návštěvy jsou neomezené a péče doktorů a sester je prvotřídní.

Životy lidí se v mnohém liší, ale jedno máme všichni společné. Jednou přijde chvíle, kdy i my budeme prožívat naše "finální dny".

Nebojte se na toto téma mluvit.

Vyjádřete svou podporu a staňte se součástí tohoto výjimečného místa. Získejte členství v našem "Klubu přátel" a hrdě podporujte nás Hospic.

Tereza Sadilová